

The image features two young women in a casual, urban setting. They are wearing plaid shirts and caps. The woman on the right is holding a skateboard. The background is a yellow wall with a halftone dot pattern. The text 'ÄLSKAR DIG, HATAR DIG' is written in a stylized, graffiti-like font. The overall aesthetic is vibrant and youthful.

ÄLSKAR DIG,
HATAR DIG

MARTIN JONOLS

Hegas

Älskar dig,
hatar dig

Martin Jonols

Hegas

1

Måndagen den 4 april

Hej igen dagbok! Ja, jag vet att jag inte skrivit på ett tag. Jag vet att du inte gillar att ligga och bli bortglömd under en gammal ostsmörgås. Men det har inte hänt så mycket. På morgnarna har jag släpat mig till skolan i motvinden. På eftermiddagarna har jag släpat mig hemåt. Vi har sjukt mycket läxor och Hugo pussar mig alldeles för sällan. Jag vill att han ska prata med mig oftare. Titta på mig oftare. Men nu har det börjat hända andra saker. Lyssna nu!

Det började en ny tjej i klassen idag. Vår lärare Fredrika hade berättat om henne.

Men nu knackade det på dörren och Amelia kom in. Hon såg sig omkring lite försiktigt.

Jag hade aldrig sett henne förut. Hon var ganska tanig med mörkt hår. Hon såg allvarlig ut. Som om hon kom från en begravning. Men det var inte det jag tänkte på när jag såg henne. För Amelia hade avklippta jeans och de coolaste kängorna jag sett i hela mitt liv. Ingen i vår skola skulle komma på idén att ha så coola gamla kängor. Ändå såg hon rätt nervös ut. Hon hade stora ögon som såg lite rädda ut.

– Du kan sitta bredvid Minna, sa min lärare Fredrika.

Ända till förra veckan satt jag bredvid min bästa kompis Jossan. Men vi kunde inte låta bli att babbla och skratta åt varandras skämt hela tiden. Fredrika och

de andra lärarna blev vansinniga. Så nu satt jag ensam.

– Sätt dig bredvid Minna, sa Fredrika.

Hon bits inte.

Alla skrattade. Utom Amelia. Hon såg klart stressad ut. Men hon satte sig bredvid mig i alla fall.

– Välkommen till det här dårhuset, sa jag.

Hon log inte ens. Men hon lade handen på min axel. Det såg lite lustigt ut.

– Tack, sa hon.

Sen sa hon inte ett pip på hela lektionen. Men jag märkte att hon kollade på mig i smyg. Hon såg fortfarande lite nervös ut. Inte så konstigt. Tre gånger blev det brottningsmatch mellan Fredrika och Max. Han pratar och sjunger och kastar suddgummin hela tiden som om han vore

en treåring fast han just har fyllt femton.

Fredrika blir galen på det. Tack och lov är han sjukt liten och spinkig för sin ålder. Fredrika har inga större problem med att kasta ut honom. Men han låter väldigt mycket när han brottas.

Amelia såg rätt förskräckt när han åkte ut. Jag klappade henne på axeln, som hon hade klappat mig.

– Ta det lugnt, sa jag. Du vänjer dig.

Efter skolan gick jag fram till Jossan.

– Okej, Jossan, sa jag, hur blir det?

– Va?

– Ska vi gå hem och göra beats direkt?

Eller ska vi ta en varm choklad i skolfiket först?

Jag hoppades att hon skulle säga varm choklad. Det gjorde hon inte.

– Jag måste plugga, sa hon.

Hon kvävde en gäspning.

– Okej, sa jag.

– Alltså, jag måste verkligen plugga.

– Jag är inte döv.

Jag hörde hur sur jag lät. Men Jossan verkade inte märka det. Jossan pluggar som en galning nuförtiden. Hon har blivit nervös av alla nationella prov. Och allt snack om hur viktigt det är med bra betyg.

Det skumma är att hur mycket hon än pluggar får hon inte så bra resultat. När det väl blir prov får hon magknip. Ibland kommer hon nästan inte ihåg vad hon själv heter. Hon lyckas inte svara på frågorna. Trots att hon lärt sig hur mycket som helst utantill. Som jag ser det kan hon lika gärna bli rappare eftersom det aldrig funkar med det där pluggandet. Men det tycker inte Jossan. Och inte Jossans föräldrar. De

vill att hon ska bli advokat. De tror på fullt allvar att Jossan ska rädda en massa snattare och bankrånare från fängelse. När hon har pluggat klart. Vi får väl se.

– Jag måste verkligen plugga, sa Jossan igen.

– Okej. Jag fattar.

Då gick jag fram till Jossans storebrorsa Hugo istället. Han stod med några andra nior i ett hörn av skolgården. Folk tror att Hugo är min kille. Oftast tror jag det också. Men jag vet inte. Ibland verkar han mer kär i sina spellistor än i mig. Jag gav honom en puss. Han såg ut som om han tyckte det var lite pinsamt.

– Jag tänkte att vi kunde softa tillsammans efter skolan, sa jag.

– Jag vet.

– Hur kan du veta det?

– Vet det bara. Men jag är trött.

Hugo är ofta trött. Nästan jämt faktiskt. Egentligen är det lite svårt att förstå. Han är trots allt inte någon sömnig gammal gubbe. Även om det kan verka så ibland. Men han sitter uppe halva nätterna och gör nya beats. Det gör i och för sig jag också. Fast jag orkar ändå gå upp och gå till skolan. Och pussa honom när vi ses. Men det är inte Hugos grej att orka saker. Inte när han är trött.

– Jag måste verkligen hem nu, sa han.

– Okej.

– Jag måste få vila ut.

– Ligg med benen högt. Så att du inte svimmar

– Okej.

Hugo fattade inte att jag drev med honom. Han gav mig en snabb puss och

Kära dagbok!

Jag vet inte vad jag ska göra. Tänk om du kunde säga någonting. Ge mig ett råd. Och inte bara ligga där och se sur ut. Lyssna nu i alla fall!

Minna tycker att hennes bästis Jossan är trist som måste plugga hela tiden. Själv vill Minna göra egna beats och låtar, eller träffa Jossans brorsa Hugo, som hon är ihop med.

Men så börjar en ny tjej i klassen. Amelia. Med världens coolaste kängor. Som har sin egen stil. Amelia gillar hip hop och tycker att Minna gör jättebra beats. Hon har tid med Minna. En dag berättar Amelia för Minna att Jossan sagt saker om Minna. Och att Hugo flirtat med henne.

Är det sant?

Minna blir jätteledsen. Vem kan hon lita på? Någon ljuger – men vem? Och varför?

Kan man älska och hata en kompis på samma gång?

Älskar dig, hatar dig är en fristående fortsättning på *Minna och Hugo* och *Lyssna på mig*.

BFF

Art nr 433387

ISBN 978-91-7543-338-7

www.hegas.se